

jahapp?

På fria fötter

Han satte sig upp i sängen, sådär sömning och viljelöst som man bara kan sätta sig upp när man har blivit väckt klockan 02.35 på en lördag. Det var ju lördag sedan två timmar och trettiofem minuter tillbaka.

Tankarna sökte sig till den där bekväma drömmen om världsherravälde som han haft nyss, men nu var det för sent för att somna om. Han hade kommit förbi den där fasen då ingenting riktigt spelar någon roll, sådär som det känns när man är nyvaken. Men han gick från nyvaken till klarvaken på någon minut, tack vare grannarnas ihärdiga kopulerande.

Kvinnan skrek som om hennes liv berodde på det, sådär som ingen skriker utanför porrfilmstudio. Och mannen, han frustade på som om han plöjde en åker.

Som om skriken inte var nog så slog deras sänggavel in i väggen hela tiden vilket gjorde att vår sömnlösa vän, på andra sidan den nyss nämnda väggen, fick stå ut med både ljud och dunkande.

Om det inte vore för att mord var olagligt, tänkte vår vän, så hade han nog sparkat in dörren till deras lägenhet och dekapiterat de båda med en smörkniv. Bokstavligt talat.

Men han var för trött nu, och för mån om sin egen framtid, för att göra om det misstaget.

Det var svårt nog att få anställning som byggarbetare med två överlagda mord som sken sådär vackert och iögonfallande i hans belastningsregister. Ytterligare två sådana var ju inte direkt ett steg framåt i hans nya liv. I det livet där människoliv utöver hans eget faktiskt hade ett värde. Tre år av konstant hjärntvätt på Kumlafängelsets avdelning för psykiskt rubbade fångar hade faktiskt gett resultat: han skulle aldrig riskera att hamna där igen.

Således. Med ett föraktfullt intresse lyssnade han skeptiskt på grannarna under de kommande timmarna, vilka kändes oändliga då grannarna alltid började om på nytt, samtidigt som han noga intalade sig själv att han stod över sådant. Den erektion som var på väg att ta fart i början tvingades snabbt ner med hjälp av tankar på döda hundvalpar. Han hade ju inte haft köttsligt umgänge på femton år, så varför skulle han festas nu? Nej, istället för att ge efter för lustarna lyssnade han disciplinerat på grannarna och intalade sig själv gång på gång att han minsann inte var så ömklig att han lockades av deras primitiva beteende.

Tillslut somnade han om och sov igenom hela förmiddagen. Han vaknade med ett präktigt morgonstånd men bortförklarade detta som något han själv inte rådde över. Efter en kalldusch så var han åter i form för att beträda Lundagatan som en högre stående, ja, rentav som ett väsen, i sin fulla prakt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BaraOrd med Poeter.se id #5345 innehar upphovsrätten